

Publicerad 2019-06-10 19:30 av S-E Forslin/same

Canzone

I vördnad ännu böjes,

andaktsfullt blottad panna,

Guds undersåtars, allas våra hjässor.

Upp mot Honom går, höjes

bönebrus, hosianna,

gudomlig skönsång, motetter och mässor.

Kungar, och prinsar, sessor,

höga, lägre och låga,

unga, åldrade gudar,

tusenden i himlaskrudar

reser, under hymner sig och tåga

böljande, en Guds kohort

av änglar, mot tunga röda rosors port.

Som eldars flammor vimlar

i jubel stiger sången;

Djupa basar, sopraner, milda altar

i kör mot Herrens himlar,

mot Tronen, altargången,

till Honom, Gud, som skapar och förvaltar

oändlighetens kalkar.

Vimlande tusen händer,

famlande i tacksamhet,

för Guds nåd av evighet,

vidrör Honom och Jesus, en i sänder,

och varsamt, sakta skrider,

tonar bort, De – och bild från andra tider.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren S-E Forslin/same med Poeter.se id #64437 innehar upphovsrätten